

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ἐμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν, Λέον παμμακάριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ἀπεργασάμενος, ἀρετῶν ιδέαις, καὶ ἡθῶν σεμνότητι, εἰκόνα τῆς ψυχῆς ἐζωγράφησας διὸ αἰτούμεν σε, ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος Χριστοῦ, δυνάμει πανόλβιε, δυναμωθεὶς οὐ κατέπηξας, ἀλλ' ἐξεφάυλισας, Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ ἄστατον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἰρέσεως, τὴν τελείαν ἀθεότητα, καὶ τῶν τρόπων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη ἐγένου τοῖς Πιστοῖς, Ἱερεῦ πανόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὄφθης, ἀρραγῆς ἀκλόνητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξότατα, δογματίζων καὶ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου, τὴν ἄφραστον γέννησιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Πηγὴν σὲ γινώσκωμεν ζωῆς, αἰδίου Δέσποιναῦ τὴν ξηρανθεῖσαν οὐκ πάθει, ψυχὴν μου ζώωσον, ἐν τῇ χάριτί σου, καὶ πηγάζειν νάματα, σωτήρια ἀεὶ παρασκεύασον καὶ νῦν μοὶ στάλαξον, τὴν πρεσβείαν σου τὴν ἄφραστον, τῶν πταισμάτων, καὶ κάθαρον δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον

Ῥομφαία διήλθεν ὁ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοὶ προέφησεν ἄλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν ὀρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Λέον σοφέ, ταῖς διδασκαίς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος ἡμῶν Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῷ πανσόφῳ Λέοντι τοὺς ὕμνους πλέκω. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται».

Τῷ τῆς ἱερωσύνης, χρίσματι Παμμάρκα σεμνυνόμενος, κατεκόσμησας ταύτην, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις πανόλβιε.

Ῥιμιον ὡσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατήρα, τῆς σοφίας σου πᾶσι προτέθεικας.

Πέτρου τοῦ Κορυφαίου, θρόνου κληρονόμος ἐχρημάτισας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ζῆλον

θεόφρον τῆς πίστεως.

Αἴγλη τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἰρετικῶν τὸν σκοτεινότητα, διεσκέδασας γνόφον, Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Νόμου τὴ παραβάσει, κατακεκριμένον τὸν πρωτόπλαστον, τὸν Σωτήρα τεκοῦσα, Θεομητορ ἀγνή ἠλευθέρωσας.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμός

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Στηλην ὀρθοδοξίας, τὴ τοῦ Χριστοῦ πάνσοφε, Λέον Ἐκκλησία, προθύμως φέρων ἀνέστησας, ἦν πὲρ κατέχουσα, αἰρετικῶν τὰς ἀθέους, διαλύει φάλαγγας, καὶ τὰ συστήματα.

Οὐρανίου καὶ θείας, ἐμφορηθεὶς χάριτος, τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, Πάτερ προΐστασο, πάσαις μαχόμενος, αἰρετικῶν ταὶς ἀθέους, γλωσσαλγίαις ἔνδοξε, Λέον πανόλβιε.

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταυγασθεὶς, Ὅσιε, τὸν τῆς ἀπορρήτου, καὶ θείας ἐνανθρωπήσεως, λόγον ἐτράνωσας, διπλῆν εἰπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ διπλῆν ἐνέργειαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ.

Θεοτοκίον

Ὁραιώθης ὡς νύμφη, παρθενικοὶς κάλλεσι, κεχαριτωμένη Παρθένε, Μήτηρ ἀνύμφευτεῦ πάσης γὰρ κτίσεως, σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ὡς τὸν πάντων αἴτιον, Λόγον κυήσασα.

Κάθισμα Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Θείοις δόγμασι, περιαστράπτων, φέγγος ἔλαμψας ὀρθοδοξίας, καὶ αἱρέσεων τὸ σκότος ἐμείωσας καὶ μεταστὰς ἐκ τοῦ βίου πανόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς κατεσκήνωσας Λέον Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θείας γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομητορ, τὴ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομητορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμός

«Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβῳ καὶ ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν».

Λέον σὺ ὡς ἀληθῶς, Παμμάκαρ ὄφθης, τὰς συγχυτικὰς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῶ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

Ἐκρυψας τὴ προβολή, τῶν σῶν δογμάτων, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ὅρθρος ἐκ δυσμῶν, ἀνέτειλας τρισμάκαρ, τόμον εὐσεβῶν, δογμάτων ὡς ἀκτίνας, τὴ Ἐκκλησία θεόφρον ἐξαποστέλλων, καὶ καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον ὀρμᾶς, Παρθένε τῶν παθῶν μου, παῦσον ἀγαθὴ, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἀμαρτίας τὸν κλύδωνα, σὴ γαλήνη, Θεογεννήτορ ἀφανίζουσα.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός

«Ἴνα τι με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιονύ ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι».

Τῆς διπλῆς ἐνεργείας, κῆρυξ ἐχηρημάτισας τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐνεργεῖν γὰρ ἔφης, ἑκατέραν μορφήν ὅπερ ἔσχηκε, μετὰ τῆς ἐτέρας, καὶ συγκειμένης κοινωνίας, Ἱεράρχα θεόφρον μακάριε.

Ἰσοδύναμον ὄντα, τῷ Γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγονότα Τρισμάκαρ ἐπίστευσας καταλλήλως, ἔφης, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀμφότερα.

Θεοτοκίον

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, μόνω γινωσκόμενον Θεῶ Μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὅλων κτισμάτων δεσπότην, καὶ σαρκὶ πλακῆναι, δίχα τροπῆς ἐκ σοῦ Παρθένε, καθωράθη τὸ πέρας δεξάμενον.

Ὡδή ς' Ὁ Εἰρμός

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισέ καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνᾳ Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Ὁ Πέτρου νῦν τοῦ σεπτοῦ διάδοχος, καὶ τὴν τούτου προεδρείαν πλουτήσας, καὶ τὸ θερμόν, κεκτημένος τοῦ ζήλου, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἰρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φυρμὸν καὶ τὴν κρασιν συγχέοντα.

Υἱὸν ἕνα τὸν Χριστὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ πεφηνότα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, Λειτουργῆ τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Σὲ πάναγε σωτηρίας πρόξενον, οἱ πιστοὶ ὁμολογοῦντες βοῶμεν Χαῖρε σεμνή χαῖρε νύμφη Παρθενεὺ χαῖρε τὸ ὄρος Θεοῦ τὸ κατάσκιον τῷ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαράν, τὴν ἀκλόνητον ὄντως ἐπήγασας.

Κοντάκιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐπὶ θρόνου Ἐνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ἠύγασας φῶς τῆ σὴ ποιμνὴ θεογνωσίας διὰ τοῦτο ἐδοξάσθη, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισαγίαν δύναμιν, θεότητα μίαν, καὶ μίαν οὐσίαν, ταύτην κηρύξας, χεῖλη τὰ δόλια εἰς τέλος ἐνέφραξας αἰρετιζόντων, Λέον Θεόσοφεὺ ὄθεν τὴν ἀγνὴν Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὄφρην καὶ φληνάφειαν καθεῖλες διὰ τοῦτο ἐγνώσθη ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον

Τῆ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι

- Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξερεύγεται Λέων,
- Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν ἐμβάλλει φόβον.
- Ὅγδοάτη δεκάτη τε Λέων ἠρεύξατο θυμόν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι

- Παρηγόριος σάρκα δὸς εἰς αἰκίας,
- Ἦει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.
- Ἔκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων,
- Ἐξεις βιαίως ὡς λέων ἐκαρτέρει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ Ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Ὅν ἠγάπησας, Ἀγαπητέ, Δεσπότην,
- Οὗτος καλεῖ σὲ πρὸς τόπους, οὓς ἠγάπας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πύρ, μετέβαλον βοῶντες Ἐὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἐπὶ τὸν οὐρανὸν οὐκ ἔδωκας βλεφάροις, ἕως πρόρριζον ἀνέσπασας τὴν πλάνην, Εὐτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος κραυγάζων Ἐὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐνεργοῦντα διττῶς, καὶ θέλοντα νῦν ψάλλεισθαι Ἐὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Νῦν σοὶ προσφεύγω Θεομήτορ, τῶν παισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ῥύσαί με βοῶντά Ἐὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών ὁ Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοῦτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὁλολαμπής ὡς ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκες, θαῦμα θεωρητὴν, ἐμφανῶς παράδοξον, τὴν κράσιν καὶ σύγχυσιν, τοῦ Εὐτυχοῦς ξηραίνων σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου, τὴν διαίρεσιν τέμνων, διδάσκων ἕνα σέβειν, τὸν Χριστὸν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως, ἀσυγχύτως.

Ἐπὶ Θεοῦ κινούμενος, εὐσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις ἐν πλαξίν ἐτύπωσας, Μωσῆς οἷα δεῦτερος, ἀναφανείς τῷ θεῷ λαῷ, καὶ τῇ ὁμηγύρει, τῶν σεπτῶν Διδασκάλων, κραυγάζων Ἄνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσαρκωμένον Ὅσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἔγνωκας, Λόγον τοῦ Πατρὸς, μονογενή, συνάναρχον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραφτὸν μὲν ἐν σώματι, ὡς δὲ Ποιητὴν, περιγραφὴν οὐκ εἰδὸτα, διδάσκεις ἀνακράζων Ἱερεῖς εὐλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Περιβολὴν τοῦ σώματος, περιέθετο Πάναγνε, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ φωστήρων κάλλεσιν, ἠλίῳ σελήνῃ τε, τὸν οὐρανὸν φαιδρύνας Θεός, ἐμψυχὸν σὲ ἄλλον, οὐρανὸν ἀναδείξασθαι ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν ὅπως ὁ ὕψιστος, ἕκων κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Λάμπεις νῦν Μύστα τοῦ Χριστοῦ, εὐπρεπείας ἐν στεφάνῳ κοσμούμενος, καὶ ὡς πιστὸς ἱερεὺς, δικαιοσύνην ὄντως ἐνδέδυσαι, καὶ Παραδείσω τῆς τρυφῆς, χορευῶν θεσπέσιε, ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Δεσπότην ἐκτενῶς καθικέτευε.

Ἐνθα νῦν τῶν Πατριαρχῶν, προεδρεῖαί τε καὶ θρόνοι καὶ τάγματα, ἐπαξίως Πάτερ Λέον πανόλβιε, σὺ ἐσκήνωσας, ὡς Πατριάρχης ἀληθῆς, καὶ πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κλύδωνος ἐκ βιοτικοῦ, ἀποστάς σὺ τῷ Χριστῷ προσεπέλασας, Λέον πανάριστε, ἐν τόπῳ χλόης ἀναπαυόμενος ἐνθα χειμάρρους τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀνέκφραστος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον

Ὁριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσανταὺ διὸ σὲ πάναγνε, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ὡς λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχήματι τῶν δογμάτων, τὰ ἀσεβῆ βουλεύματα, ὡς ἀλώπεκος Πάνσοφε, δεινὰ μηχανουργήματα, καὶ τὴν ὀμήγυριν τέρπων, τῶν θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον

Ὁ πάλαι μοι τὴν οἴκησιν, τῆς ἐν Ἐδὲμ βιώσεως, φθονήσας δόλιος ὄφεις, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλῶν με, διὰ τοῦ σοῦ θεοῦ τόκου, ἁγία Μητροπάρθενε, καταπεσῶν νενέκρωται, ἐγὼ δὲ αὐθις ἀνήλθον, πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.